

РЕШЕНИЕ

№ 3422

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110201583 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на В. П. Х., ЕГН *****, чрез адв. Н. М. от АК - София, против Наказателно постановление № 22-4332-020886/17.10.2022 г., издадено от Началник - група към ОПП, СДВР, с което на основание чл. 179 ал. 2 вр. ал. 1 т. 5 предл. 4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 48 ЗДвП.

Със срочно подадена жалба жалбоподателят В. П. Х. претендира отмяна на наказателното постановление поради неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Навежда се, че наказващият орган е нарушил чл. 52 ал. 4 ЗАНН, като не е провел разследване на спорните обстоятелства и не е обсъдил наведените срещу АУАН възражения. Сочи се, че в НП е нарушена разпоредбата на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН, тъй като в наказателното постановление липсва посочване на доказателствата, които потвърждават твърдяното нарушение. Сочи се, че наказващият орган е нарушил и разпоредбата на чл. 57 ал. 1 т. 6 ЗАНН, като се изтъква, че е налице несъответствие между изложената в АУАН и НП фактическа обстановка, правната квалификация на нарушението и санкционната разпоредба. Като следващо съществено нарушение на процесуалните правила се навежда липсата на посочване на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства в НП. Твърди се неправилно приложение и на материалния закон, като се оспорват фактическите изводи в

АУАН и НП. Изтъква се, че от веществените доказателства - снимки на управлявания от въззивника лек автомобил се установява, че ПТП е настъпило, когато жалбоподателят вече е бил навлязъл в кръстовището. Сочи се, че кръстовището, на което е настъпило ПТП, не е такова на равнозначни пътища, тъй като бул. "Цариградско шосе", по който се е движел жалбоподателят, е път с предимство, поради което и за въззивника, не е имало задължение да пропусне дясностоящия автомобил. Навеждат се и възражения, че ако се приеме, че жалбоподателят е осъществил нарушението, за което му е наложено административно наказание, то се касае за маловажен случай на административно нарушение и като не е приложил чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е нарушил материалния закон. По изложените съображения се прави искане за отмяна на наказателното постановление и се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят В. П. Х., редовно призован, се явява лично и с процесуалния си представител адв. Н. М., редовно призован. Адв. М. пледира за отмяна на наказателното постановление по доводите в жалбата. Жалбоподателят Х. прави искане за отмяна на наказателното постановление.

Наказващият орган - Началник - група в отдел "Пътна полиция" при СДВР, редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. П. Х. е правоспособен водач на МПС с придобити категории "В", "М" и "АМ", като му било издадено СУМПС № 285026175, издадено на 05.02.2021 г. от СДВР.

На 23.09.2022 г. около 14:10 часа жалбоподателят В. П. Х. управлявал товарен автомобил марка "Пежо", модел "Партнер" с рег. № xxxxxxxxxx, регистриран на Лизингова къща "С.Л." ЕАД, ЕИК xxxxxxxxxx, като се движел по обособено самостоятелно пътно платно по бул. "Цариградско шосе" с посока на движение от бул. "Христофор Колумб" към Площад на Авиацията. Локалното пътно платно на бул. "Цариградско шосе", по което се движел жалбоподателят, в района на кръстовищата с ул. "Михаил Танев" и ул. "Боян Дамянов" било сигнализирано с пътни знаци Б3 - "Път с предимство". Жалбоподателят Х. често преминавал през кръстовището на бул. "Цариградско шосе" и ул. "Боян Дамянов" и му било известно, че на ул. "Боян Дамянов" имало поставени пътни знаци Б2 - "Спри. Пропусни движещите се по пътя с предимство!" и Г2 - "Движение само надясно след знака". Към 23.09.2022 г. обаче по неизяснени причини на ул. "Боян Дамянов" на кръстовището с бул. "Цариградско шосе" нямало поставени пътни знаци "Б1" или "Б2".

Когато навлязъл в кръстовището на бул. "Цариградско шосе" и ул. "Боян Дамянов", жалбоподателят Х. възприел, че на ул. "Боян Дамянов" има

спрял автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“, с рег. №xxxxxxxxxxxx с неустановен водач. Когато жалбоподателят бил вече в кръстовището, лекият автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“, с рег. №xxxxxxxxxxxx потеглил, навлязъл в кръстовището и реализирал ПТП в управлението от жалбоподателя товарен автомобил, на който били причинени материални щети в областта на предна дясна и задна дясна врата. Между въззивника Х. и неустановения водач на лекия автомобил марка "Форд" възникнал словесен конфликт по отношение причините за настъпване на ПТП и жалбоподателят заявил, че ще сигнализира органите на ОПП, СДВР. Когато обаче жалбоподателят се качил в автомобила си, за да го премести, водачът на лек автомобил марка "Форд", модел "Фокус" с рег. № xxxxxxxxxxxxxx потеглил и напуснал мястото на ПТП. Жалбоподателят сигнализирал органите на ОПП, СДВР и на мястото били изпратени свидетелите И. И. и В. С. - и двамата, заемащи длъжност "младши автоконтрольор" в ОПП - СДВР. Свидетелите И. и С. разговаряли с жалбоподателя, установили щетите по автомобила му и разгледали знаковото стопанство в района на кръстовището. Свидетелите И. и С. установили, че на кръстовището на ул. "Боян Дамянов" и бул. "Цариградско шосе" нямало поставени пътни знаци, като единствено на ул. "Боян Дамянов" имало следа от изрязана до нивото на пътя стойка. Свидетелят С. съставил протокол за ПТП № 1865870 /рег. № 11699/ от 23.09.2022 г., ведно със скица. Жалбоподателят В. Х. попълнил саморъчно декларация от 23.09.2022 г., в която посочил причините и обстоятелствата на настъпване на ПТП. Свидетелят И. Д. И. съставил АУАН серия "GA" № 605260 от 23.09.2022 г., с който повдигнал против жалбоподателя В. П. Х. административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 48 ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на младши автоконтрольор В. И. С. и на жалбоподателя В. П. Х., на когото бил предявен за запознаване и му бил връчен препис. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН жалбоподателят депозирал възражения вх. № УРИ 433200-97730/30.09.2022 г. с доводи, идентични на тези във въззивната жалба.

След преценка, че възраженията не са основателни въз основа на съставения АУАН на 17.10.2022 г. Г.В.Б. - началник група към ОПП - СДВР, издала обжалваното наказателно постановление № 22-4332-020886/17.10.2022 г., с което на основание чл. 179 ал. 2 вр. ал. 1 т. 5 предл. 4 ЗДвП наложила на жалбоподателя В. Х. административно наказание "глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 48 ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелите И. Д. И. и В. И. С., обясненията на въззивника В. Х., както и писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК: протокол за ПТП № 1865870 /рег. № 11699/ от 23.09.2022 г., ведно със скица, 1 брой декларация от 23.09.2022 г., АУАН серия "GA" № 605260 от 23.09.2022 г., наказателно постановление № 22-4332-020886/17.10.2022., справка - картон на водача, заповед № 8121 к-13180/23.10.2019г. на Министъра на вътрешните работи, акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г., заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, заповед № 513з-5070/21.07.2015г. на Директора на СДВР, сведение от свидетеля И. И., възражения вх. № УРИ 433200-

97730/30.09.2022 г., отговор от СО, Дирекция "Управление и анализ на трафика" изх. № СОА23-ДИ11-986-(1)/07.03.2023 г., ведно с проект за организация на движението по бул. "Цариградско шосе" в района на кръстовището с ул. "Боян Дамянов", отговор от СО, Дирекция "Управление и анализ на трафика" изх. № СОА23-ДИ11-986-(3)/19.04.2023 г., веществените доказателства - 6 броя снимки.

Съдът кредитира показанията на свидетелите И. Д. И. и В. И. С., като намери, че същите кореспондират на писмените доказателства, на веществените доказателства - статични изображения, а и на дадените от жалбоподателя обяснения. От гласните доказателствени средства, от протокола за ПТП, както и от представените от жалбоподателя снимки по категоричен начин се установява, че на 23.09.2022 г. на кръстовището на бул. "Цариградско шосе" и ул. "Боян Дамянов" не е имало поставени пътни знаци, а единствено отрязък от стойка, на която според обясненията на жалбоподателя и видно от представена от последния снимка, преди това е имало поставени знаци Б2 - "Спри. Пропусни движещите се по пътя с предимство!" и Г2 - "Движение само надясно след знака".

Съдът кредитира обясненията на жалбоподателя Х., тъй като те кореспондират на писмените доказателства, на показанията на свидетелите И. и С., както и на веществените доказателства и не се оборват от други доказателства и доказателствени средства. По отношение механизма на ПТП обясненията на жалбоподателя са единственото пряко доказателствено средство, тъй като свидетелите И. и С. са били извикани впоследствие на мястото и не са очевидци на настъпването на ПТП. Обясненията на жалбоподателя Х. по отношение механизма на ПТП не се опровергават от други доказателства и доказателствени средства и кореспондират с веществените доказателства - снимка, от която е видно, че щетите по управлявания от въззивника товарен автомобил са в неговата средна и задна дясна част, поради което и съдът се довери на обясненията на жалбоподателя досежно механизма на настъпване на ПТП.

По отношение организацията на движение и знаковото стопанство в пътния участък, където е настъпило ПТП, съдът изгради изводите си въз основа на писменото доказателство - отговор от СО, Дирекция "Управление и анализ на трафика" изх. № СОА23-ДИ11-986-(1)/07.03.2023 г., ведно с проект за организация на движението по бул. "Цариградско шосе" в района на кръстовището с ул. "Боян Дамянов", от който е видно, че локалното платно на бул. "Цариградско шосе" е сигнализирано с пътен знак Б3 ("Път с предимство!"). От отговор от СО, Дирекция "Управление и анализ на трафика" изх. № СОА23-ДИ11-986-(3)/19.04.2023 г. е видно, че липсва налична схема на поставените пътни знаци в района на кръстовището на ул. "Боян Дамянов" и бул. "Цариградско шосе".

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това

означава, че съдът следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това свое задължение съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност. Също така, е спазена предвидената от закона писмена форма и давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. При съставяне на АУАН са спазени изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН, като актът за установяване на нарушението е съставен в присъствието на един свидетел - В. С., който е присъствал и при установяване на нарушението, както и в присъствието на жалбоподателя. АУАН е подписан от съставителя, от свидетеля по акта и от жалбоподателя, на когото е предявен и му е връчен препис.

Спазени са императивните изисквания на чл. 42 ал. 1 т. 4 и чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН, като съдът не споделя възраженията за нарушение на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП, при това при пълна идентичност, се съдържа описание на всички елементи от състава на нарушението, на обстоятелствата по извършването му, както и посочване на нарушената законова разпоредба. В НП не са посочени онези доказателства, които според наказващия орган потвърждават извършването на нарушението, но това нарушение не следва да се преценява като съществено и неотстранимо и в този смисъл налагащо отмяна на наказателното постановление. Допуснатото от наказващия орган нарушение е било отстранено, тъй като жалбоподателят е имал възможност да се запознае с всички материали по преписката след изпращането ѝ в съда.

Основателен е доводът в жалбата, че наказващият орган е допуснал несъответствие между описанието на нарушението и посочената в НП санкционна разпоредба. Наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на въззивника на основание чл. 179 ал. 2 вр. ал. 1 т. 5 предл. 4 ЗДвП, която предвижда ангажиране на административнонаказателната отговорност на онзи водач, който поради

неспазване на правилата за разминаване, причини ПТП. Както в обстоятелствената част на АУАН, така и в обстоятелствената част на НП, обаче е посочено, че жалбоподателят е причинил ПТП, като е нарушил правилата, уреждащи предимството при преминаване през кръстовище, което кореспондира на санкционната разпоредба на чл. 179 ал. 2 вр. ал. 1 т. 5 предл. 3 ЗДвП. Единствено това нарушение при посочване на санкционната разпоредба обаче не би съставлявало основание за отмяна на НП предвид предвидената възможност съдът да измени наказателното постановление като приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението (чл. 63 ал. 7 т. 1 ЗАНН).

Действително, в НП не са посочени смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, с което формално е нарушена разпоредбата на чл. 57 ал. 1 т. 8 ЗАНН, но в случая това нарушение не е съществено, тъй като административното наказание е предвидено в абсолютно определен размер, който не може да бъде намаляван (чл. 27 ал. 5 ЗАНН).

Не се споделят оплакванията за нарушение на чл. 52 ал. 4 ЗАНН. Посочената разпоредба предвижда, че преди да се произнесе по преписката наказващият орган преценява направените възражения, а когато е необходимо, извършва разследване на спорните обстоятелства. Наказващият орган има задължението да прецени направените възражения, но не и да обективира мотивите си за тяхната (не)основателност в наказателното постановление. Такъв реквизит не е предвиден и в разпоредбата на чл. 57 ал. 1 ЗАНН, където е уредено задължителното минимално необходимо съдържание на наказателното постановление. Извършването на разследване на спорните обстоятелства не е задължение на наказващия орган, а е предпоставено в зависимост от преценката му за необходимостта от такова. В този смисъл, пропускът на наказващия орган да проведе разследване на спорните обстоятелства никога не може да съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Санкцията за наказващия орган, в случаите, когато такова разследване е било необходимо, но не е извършено, е отмяна на наказателното постановление в случаи, че в производството по съдебното му оспорване се установи неправилно приложение на материалния закон.

С оглед възраженията в жалбата съдът ще посочи, че разпоредбата на

чл. 28 ЗАНН не би могла да се приложи предвид императивната норма на чл. 189з ЗДвП (в сила от 23.12.2021 г.).

Съдът намери обаче, че при съставяне на АУАН и издаване на НП е нарушен материалният закон, което има за последица отмяна на наказателното постановление.

Със съставяне на АУАН и издаване на НП административнонаказателната отговорност на въззивника Х. е ангажирана на за нарушение на чл. 48 ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 48 от ЗДвП на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение.

От гласните доказателствени средства - и свидетелските показания, и обясненията на жалбоподателя, се установява, че към 23.09.2022 г. на кръстовището на бул. "Цариградско шосе" и ул. "Боян Дамянов" не е имало поставени пътни знаци, които да уреждат реда за преминаване през кръстовището, като поставените в предходен период такива са били премахнати. От писменото доказателство обаче - проект за организация на движението по бул. "Цариградско шосе" в района на кръстовището с ул. "Боян Дамянов", представен от СО, Дирекция "Управление и анализ на трафика", се установява, че в участъка на кръстовищата с ул. "Боян Дамянов" и ул. "Михаил Танев" локалното платно на бул. "Цариградско шосе" е било сигнализирано с пътни знаци БЗ ("Път с предимство"). Съгласно чл. 46 ал. 4 от Правилника за прилагане на ЗДвП "Пътен знак БЗ в населени места се поставя пред всяко кръстовище на улица с предимство. На другите пътища с настилка, които пресичат или се вливат в пътя с предимство, задължително се поставя пътен знак Б1 или Б2. Поставянето им не е задължително, ако тези пътища са без настилка". Доколкото бул. "Цариградско шосе" е бил означен като път с предимство, кръстовището на бул. "Цариградско шосе" и ул. "Боян Дамянов" не е такова на равнозначни пътища и преминаването през него не се урежда от правилото на чл. 48 ЗДвП, а от това на чл. 50 ал. 1 ЗДвП, според което на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите

пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. Доколкото жалбоподателят, който се е движел по бул. "Цариградско шосе" в посока от бул. "Христофор Колумб" към Площад на Авиацията, се е движел по пътя с предимство, то водачите на ППС, движещи се по ул. "Боян Дамянов", са имали задължението да го пропуснат, а не обратното. В случая органите, които са натоварени със сигнализация на пътищата, не са изпълнили задължението си да сигнализират ул. "Боян Дамянов" в участъка на кръстовището с бул. "Цариградско шосе" с пътни знаци Б1 ("Пропусни движещите се по пътя с предимство!") или Б2 ("Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!"). Ето защо съдът намери, че жалбоподателят Х. не е извършил административното нарушение, за което е санкциониран.

Допълнителен аргумент за отмяна на наказателното постановление е обстоятелството, че се установи, че лекият автомобил марка "Форд", модел "Фокус" с рег. № xxxxxxxxxxxx е навлязъл в кръстовището, когато управляваният от въззивника лек автомобил е бил вече в кръстовището. Това се установява както от обясненията на жалбоподателя Х., така и от представената снимка, от която е видно, че щетите по товарен автомобил марка "Пежо", модел "Партнер" са в средната и задна дясна странична част, а не в предната част на товарния автомобил. Ето защо дори и да се касаеше за кръстовище на равнозначни пътища, доколкото управляваният от жалбоподателя товарен автомобил, вече се е намирал в кръстовището, дясностоящият автомобил е следвало да го пропусне, а не да навлиза в кръстовището, тъй като очевидно намиращият се в кръстовището автомобил е щял да възпрепятства напречното му движение (чл. 50а ЗДвП).

Поради изложените мотиви съдът намери, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като издадено при неправилно приложение на материалния закон.

При този изход на производството право на присъждане на разноски има жалбоподателят, каквото искане е направено с жалбата. В настоящото производство жалбоподателят е представляван от адв. Н. М., като видно от представения договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят Х. е заплатил в брой адвокатско възнаграждение в размер от 1080 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на присъждане на

разноски по реда на АПК. Според нормата на чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Поради това и с оглед обстоятелството, че съдът намери НП за незаконосъобразно, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважено на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, като сторените от въззивника разноски за адвокатско възнаграждение следва да се възложат в тежест на СДВР.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, вр. ал. 3 т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-020886/17.10.2022 г., издадено от Началник - група към ОПП, СДВР, с което на основание чл. 179 ал. 2 вр. ал. 1 т. 5 предл. 4 ЗДвП на В. П. Х., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200, 00 /двеста/ лева за нарушение на чл. 48 ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес гр. София, ул. "Антим I" № 5 **ДА ЗАПЛАТИ** на В. П. Х., ЕГН *****, адрес гр. София, ж.к „Младост“ 3, бл. 310, вх.3, ет.10, ап. 64, сумата в размер на 1080 /хиляда и осемдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София - град, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на Глава XII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съобщение за решението да се изпрати на наказващия орган - Началник - група в ОПП, СДВР, на адв. Н. М. и на жалбоподателя В. Х. (на посочения в жалбата съдебен адрес).

Съдия при Софийски районен съд: _____